

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 16 marca 2010 r.

DOLiS/DEC-272/10

dot. DOLiS-440-720/09

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 6 i art. 26 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wniosku Pana A. W., zam. w miejscowości (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 21 grudnia 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1274/09/47667,47674,47691), nakazującą Wójtowi Gminy M. z siedzibą (...), wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana A. W. poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, zawartych w treści zarządzenia nr 132/08 Wójta Gminy M. z dnia 29 sierpnia 2008 r. oraz uchwały Nr XXXVI/288/2009 Rady Gminy M. z dnia 28 lipca 2009 r., a w pozostałym zakresie odmawiającej uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A. W., zam. w miejscowości (...) (zwanego dalej Skarżącym) na „ujawnienie moich danych osobowych przez Wójta Gminy M. (...), oraz organów mu podległych bez mojej zgody” oraz na upublicznienie danych osobowych Skarżącego w „Gazecie P.” wydawanej przez Pana J. H. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grupa J. H., z siedzibą w P. przy ul. (...). Skarżący poinformował, iż w dniu 5 sierpnia 2009 r. z artykułu zamieszczonego w „Gazecie Pszczyńskiej” (zawierającego również jego dane osobowe) dowiedział się o podjęciu przez Radę Gminy uchwały dotyczącej rozpatrywania jego sprawy, jak również powziął informację o zamieszczeniu tego artykułu na stronie internetowej wydawcy ww. gazety. Skarżący wskazał również, iż jego dane osobowe są upublicznione są na stronie internetowej Biuletynu Informacji

Publicznej Urzędu Gminy M., załączając jako dowód wydruk zarządzenia nr 132/08 Wójta Gminy M. z dnia 29 sierpnia 2008 r. oraz uchwały Nr XXXVI/288/2009 Rady Gminy M. z dnia 28 lipca 2009 r.

W skardze Skarżący wskazał, że „żadam wycofania artykułu dotyczącej mojej osoby z Gazety P. jak również ze strony internetowej w/w gazety, oficjalnych przeprosin na 1 stronie w/w gazety jak i na stronie internetowej gazety. Ponadto żadam usunięcia i przeprosin na stronie internetowej BIP Urzędu Gminy M. oraz na tablicach ogłoszeń samorządu mieszkańców Gminy M. (...) żadam ukarania osób winnych zaistniałej sytuacji zgodnie z obowiązującym prawem”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) wszczął postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. W dniu 29 sierpnia 2008 r. Wójt Gminy M. wydał zarządzenie nr 132/08, którym umorzył Skarżącemu i jego żonie zaległość na którą składało się zadłużenie z tytułu dostawy wody. Zarządzenie to zawierające w swojej treści m.in. informacje w zakresie imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania Skarżącego zostało następnie opublikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M.
2. W dniu 28 lipca 2009 r. Rada Gminy M. podjęła uchwałę Nr XXXVI/288/2009 dotyczącą rozpatrzenia skargi Skarżącego na działalność Wójta Gminy M. Uchwała ta zawierająca w swojej treści informacje w zakresie imienia, nazwiska oraz adresu zamieszkania Skarżącego została również opublikowana na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M.
3. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez Wójta „Wójt Gminy M. nie udostępnił wydawcy »Gazety P.« danych osobowych P.T. A. W., tym bardziej, iż wydawca nie zwracał się o ich udostępnienie”.
4. Dane osobowe Skarżącego w zakresie m.in. imienia, nazwiska i miejscowości w której zamieszkuje zostały opublikowane w treści artykułu pt. „Skarga na wójta”, który ukazał się w „Gazecie Pszczyńskiej” Nr 15 z dnia 4 sierpnia 2009 r., dostępnej również na stronie internetowej ww. pisma.

Decyzją administracyjną z dnia 21 grudnia 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1274/09/47667,47674,47691) Generalny Inspektor nakazał Wójtowi Gminy M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana A. W. poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, zawartych w treści zarządzenia nr 132/08 Wójta Gminy Miedźna z dnia 29 sierpnia 2008 r. oraz uchwały Nr XXXVI/288/2009 Rady Gminy M. z dnia 28 lipca 2009 r., a w pozostałym zakresie odmówił uwzględnienia wniosku.

W dniu 13 stycznia 2009 r. do Biura Generalnego Inspektora wpłynęło pismo Skarżącego z dnia 8 stycznia 2010 r., stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy (złożony w terminie). W treści przedmiotowego wniosku Skarżący podniósł, iż samo nakazanie Wójtowi Gminy M. usunięcia ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. danych osobowych zamieszczonych w treści zarządzenia nr 132/08 i uchwały nr XXXVI/288/2009 nie uwzględnia kwestii świadomego udostępnienia jego danych osobowych jak i kwestii

odpowiedzialności osób, których działania doprowadziły po stronie Urzędu Gminy w M. do ujawnienia jego danych osobowych. Ponadto Skarżący wskazał, że stwierdzenie Wójta w toku składania wyjaśnień, iż nie udostępniał danych osobowych nie odzwierciedla stanu faktycznego w powyższej sprawie i podniósł, że z dostarczonych przez niego dokumentów wynika, iż sprawa dotycząca jego osoby była publicznie przedstawiana na posiedzeniu komisji rewizyjnej Rady Gminy M. i sesji Rady Gminy M., podczas gdy „obowiązujące przepisy nakazują chronić dane osobowe podczas otwartych sesji czy posiedzeń za co odpowiedzialni są prowadzący te zebrania”.

W związku z powyższym Skarżący stwierdził, iż ponawia swoje stanowisko o ustalenie osób, które dopuściły się naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, jak również wystąpienia o ich ukaranie zgodnie z obowiązującym prawem. Na poparcie swojego stanowiska Skarżący przytoczył treść uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1525/06.

Po rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 21 grudnia 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1274/09/47667,47674,47691) jest prawidłowe. Wskazane przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Odnosnie podnoszonej przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności, że jego sprawa była publicznie rozpatrywana na posiedzeniu komisji rewizyjnej Rady Gminy M. i sesji Rady Gminy M. stwierdzić należy, iż nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych udostępnienie danych osobowych w związku z rozpatrywaniem skargi na jawnej sesji lub posiedzeniu. Zakres jawności działalności Rady Gminy określony został art. 11b ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), który stanowi, iż jawność działania organów gminy obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy.

Jednocześnie wskazać należy, że ocenie Generalnego Inspektora nie może podlegać to, czy posiedzenie i sesja, łącznie z podjęciem uchwały o uznaniu skargi za bezzasadną powinny być jawne, czy też zachodziły przesłanki uzasadniające wyłączenie jawności. Generalny Inspektor Ochrony nie może bowiem podejmować czynności dotyczących oceny postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa. Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), stwierdził, że: „(...) Generalny Inspektor (..) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”. W tej kwestii należy mieć przede wszystkim na uwadze fakt, iż rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w formie uchwały, a czynności dokonywane przez Radę Gminy w związku z rozpatrywaniem skargi wniesionej przez Skarżącego, były postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów prawa. Orzecznictwo sądowe wskazuje, że kwestia jawności obrad organów gminy ma wpływ na ważność uchwał podjętych przez te organy, a także iż podlega ona ocenie przez sądy

administracyjne i wojewodów działających jako organy nadzoru. Wskazać w tym miejscu należy na wyrok z dnia 5 lipca 2001 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa, w którym Naczelny Sąd Administracyjny Ośrodek Zamiejscowy w Katowicach oddalił skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały rady miejskiej, podjętej na sesji odbywającej się z wyłączeniem jawności, uzasadniając to faktem, iż wyłączenie jawności mogło mieć istotny wpływ na treść zakwestionowanej uchwały. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny Ośrodek Zamiejscowy w Gdańsku w wyroku z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Gd 1529/02 po rozpoznaniu skargi grupy mieszkańców na uchwałę rady gminy w przedmiocie likwidacji szkoły podstawowej stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały ze względu na naruszenie prawa mieszkańców do wstępu na obrady rady gminy. W ocenie powyższego Sądu pozbawienie mieszkańców tego prawa naruszyło istotnie przepisy prawa i winno prowadzić do stwierdzenia nieważności uchwały.

Niewątpliwie zatem kwestia czy w konkretnym przypadku istniały przesłanki do wyłączenia jawności obrad ma znaczenie dla ważności podjętych przez radę gminy uchwał i podlega ona ocenie przez właściwe organy w ramach określonych procedur. Ustawa o samorządzie gminnym wskazuje sposób nadzoru nad stosowaniem prawa przy podejmowaniu uchwał przez radę gminy. Stosownie do art. 90 ust. 1 powyższej ustawy wójt obowiązany jest do przedłożenia wojewodzie uchwał rady gminy w ciągu 7 dni od dnia ich podjęcia. Zgodnie z art. 91 ust. 1 powyższej ustawy uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90. Inny tryb sprawowania kontroli m.in. nad uchwałami podejmowanymi przez organy gminy określony został w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, iż każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Zatem właściwy do stwierdzenia, czy rozpatrywanie sprawy Skarżącego nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa jest wojewoda w trybie określonym w art. 90-91 ustawy o samorządzie gminnym lub też sąd administracyjny w oparciu o art. 101 ust. 1 powyższej ustawy. Należy jednocześnie zauważyć, że Skarżący w piśmie z dnia 17 sierpnia 2009 r. skierowanym do przewodniczącego Rady Gminy M. podnosząc, m.in. że o uznaniu jego skargi za bezzasadną dowiedział się z „Gazety P.” oraz od znajomych, jak również że nie wyrażał zgody na podawanie swoich danych osobowych do publicznej wiadomości, wezwał Radę Gminy do uchylenia uchwały Nr XXXVI/288/2009 z dnia 28 lipca 2009 r. Świadczyć to może o zamiarze wystąpienia przez Skarżącego do właściwego sądu administracyjnego ze skargą o której mowa w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Odnosnie części wniosku Skarżącego dotyczącej ustalenia osób, które dopuściły się naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych oraz wystąpienia o ukaranie osób winnych zaistnienia sytuacji w której doszło do upublicznienia danych osobowych Skarżącego, wskazać należy iż wystąpienie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do organów właściwych do ścigania przestępstw (art. 19 ustawy), jak również żądanie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień (realizacja uprawnienia z art. 17 ust. 2 ustawy) nie odbywa się w drodze decyzji administracyjnej wydawanej na wniosek osoby składającej skargę.

W drodze decyzji administracyjnej Generalny Inspektor nakazuje jedynie przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez podjęcie przez podmiot przetwarzający dane określonych działań. Stosownie bowiem do art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: (pkt 1) usunięcie uchybień, (pkt 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, (pkt 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, (pkt 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, (pkt 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, (pkt 6) usunięcie danych osobowych. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 listopada 2002 r. (sygn. akt II SA 1682/01), w którego uzasadnieniu stwierdził, że: „w świetle ustawy naruszenie jej przepisów staje się więc źródłem odpowiedzialności administracyjnej, prowadzącej w istocie jedynie do obowiązku przywrócenia stanu zgodnego z prawem (art.18) oraz odpowiedzialności karnej (art. 19, 49-54). Przy czym jedynie ten pierwszy rodzaj odpowiedzialności realizowany jest w drodze wydania decyzji administracyjnej”. Identyczne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w cytowanym przez Skarżącego wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1525/06.

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w decyzji z dnia 21 grudnia 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1274/09/47667,47674,47691) stwierdził naruszenie przez Wójta Gminy M.- jako administratora danych osobowych przetwarzanych w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy M.- przepisów o ochronie danych osobowych i w związku z powyższym, nakazał mu przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie danych osobowych. Postąpił zatem zgodnie z dyspozycją art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy. Wobec powyższego wydana w tym zakresie decyzja była zgodna z prawem. Na marginesie wskazać należy, iż czyny zabronione o których mowa w rozdziale 8 ustawy są przestępstwami ściganymi z urzędu. Zatem Generalny Inspektor nie jest jedynym podmiotem, który może złożyć zawiadomienie o ich popełnieniu. Cechą przestępstw ściganych z urzędu jest bowiem to, iż krąg podmiotów, które mogą złożyć zawiadomienie o ich popełnieniu nie jest ograniczony.

Mając na uwadze, iż istotą ponownego rozpatrzenia sprawy, jest nie tylko ustosunkowanie się do zarzutów wskazanych we wniosku o dokonanie tej czynności, ale dokonanie ponownej oceny całego postępowania w sprawie, niezbędne jest również rozpatrzenie w niniejszej decyzji okoliczności, które nie były przedmiotem wniosku Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, ale których dotyczyła złożona przez niego skarga z dnia 7 września 2009 r.

Wobec powyższego, odnosząc się do opublikowania danych osobowych Skarżącego w „Gazecie P.” (wydanie z dnia 4 sierpnia 2009 r.) wydawanej przez Pana J. H. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grupa J H., z siedzibą w (...), Generalny Inspektor podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w decyzji z dnia 21 grudnia 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-1274/09/47667, 47674,47691), że ustawa o ochronie danych osobowych nie znajduje w tej kwestii zastosowania. Zgodnie bowiem z art. 3a ust. 2 ustawy, jej przepisów nie stosuje się do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. Żądania Skarżącego

odnoszące się do wydawcy „Gazety P.”, w związku z treścią art. 37 ustawy Prawo prasowe, stanowiącego, iż do odpowiedzialności za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego stosuje się zasady ogólne, chyba że ustawa stanowi inaczej, wskazują, iż należy je rozpatrywać na gruncie przepisów prawa cywilnego. Potwierdza to uchwała Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 grudnia 1993 r. (sygn. akt. III CZP 160/93), w której stwierdzono, iż „podstawę dochodzenia wobec wydawcy roszczenia niemajątkowego, związanego z naruszeniem dobra osobistego w materiale prasowym, stanowi przepis art. 24 § 1 w zw. z art. 23 kc i art. 37 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe”. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Orzecznictwo i doktryna prawa do dóbr osobistych zaliczają również prawo do prywatności. Natomiast art. 24 § 1 ww. ustawy przewiduje, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) wskazuje na właściwość sądów okręgowych w rozstrzyganiu spraw tego rodzaju.

Odnosząc się do kwestii opublikowania danych osobowych Skarżącego w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko, że zarządzenie Wójta i uchwała Rady Gminy M. powinny zostać upublicznione po uprzednim usunięciu danych osobowych Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska i adresu zamieszkania.

Odnosząc się do pozostałych aspektów skargi dotyczących przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Wójta wskazać należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie ma – stosownie do treści art. 18 ust. 1 ustawy - uprawnień do wydania nakazu zamieszczenia oświadczenia o określonej treści. W związku z powyższym, pomimo stwierdzenia nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej, zasadne było odmówienie uwzględnienia wniosku Skarżącego dotyczącego zamieszczenia „przeprosin na stronie internetowej BIP Urzędu Gminy M. oraz na tablicach ogłoszeń samorządu mieszkańców Gminy M.”. W powyższym zakresie należy wskazać - stosownie do powołanych we wcześniejszej części uzasadnienia przepisów Kodeksu cywilnego i Kodeksu postępowania cywilnego - sąd, jako organ właściwy do ewentualnej realizacji tej części wniosku.

Reasumując powyższe rozważania, należy stwierdzić, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych udostępnienie danych osobowych Skarżącego w związku z rozpatrywaniem jego skargi przez Radę Gminy M. na jawnej sesji i posiedzeniu. Zarazem Generalny Inspektor nie jest właściwy do dokonania oceny czy brak wyłączenia jawności był prawidłowy, ponieważ należy to do innych organów, w kompetencje których Generalny Inspektor wkraczać nie może. Ponadto ustawa o ochronie danych osobowych nie ma zastosowania do kwestii opublikowania danych osobowych Skarżącego w „Gazecie P.” i na

stronie internetowej gazety. Natomiast kwestionowane przez Skarżącego działanie, polegające na udostępnieniu na stronie internetowej BIP jego danych osobowych zawartych w ww. zarządzeniu i uchwale, narusza zasadę adekwatności w procesie przetwarzania danych osobowych, w związku z czym zasadne było nakazanie Wójtowi usunięcia uchybień w tym zakresie. Jednakże, Generalny Inspektor nie może w drodze decyzji administracyjnej wystąpić o ściganie przestępstw z rozdziału 8 ustawy o ochronie danych osobowych, zażądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień, jak również nakazać opublikowania przez Wójta przeprosin.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).